

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

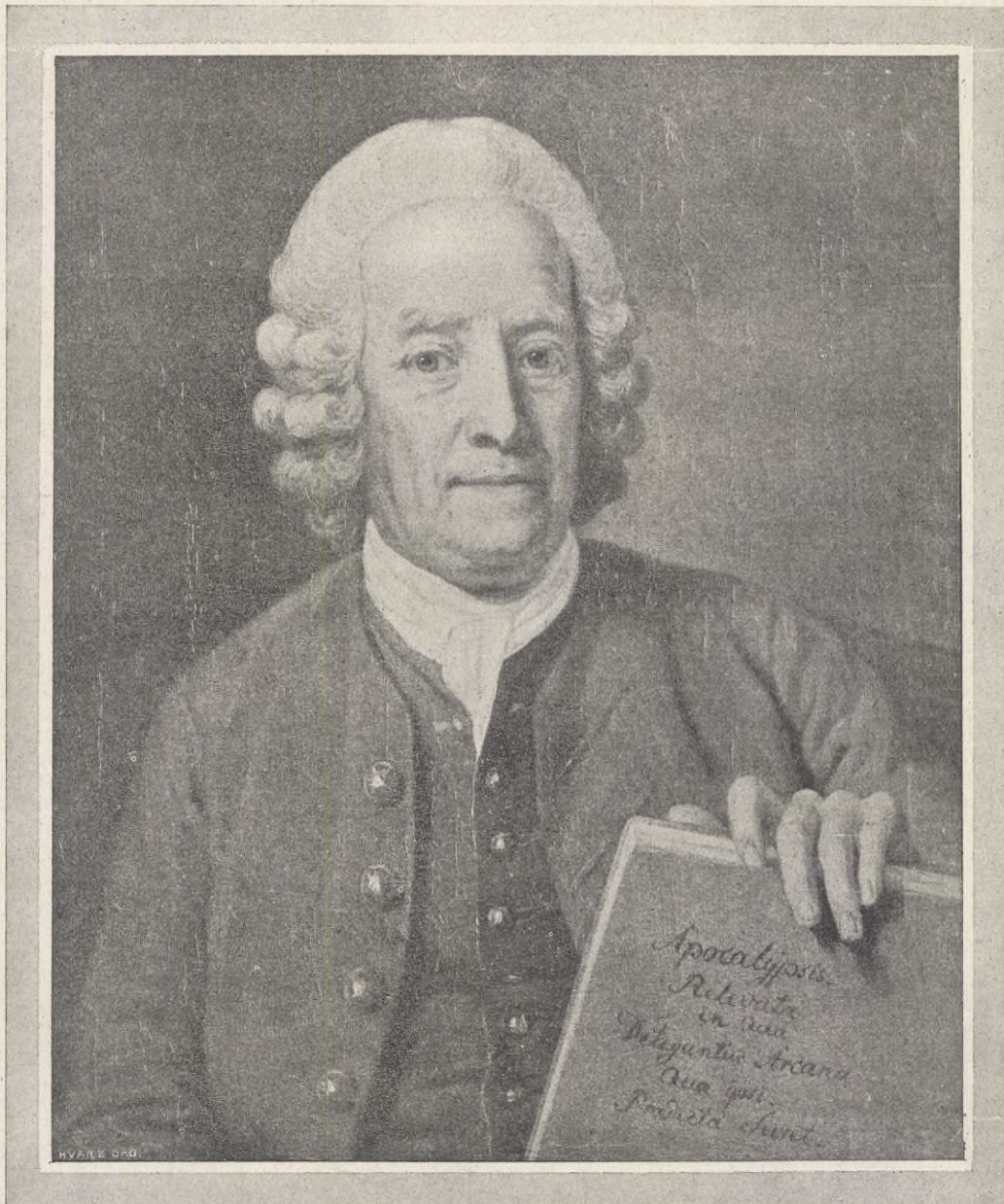
ILLUSTRERADT

MAGASIN

9DE ÅRG.

DEN 22 MARS 1908.

N^O 25

Efter porträtt af Kraft d ä.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Skilm.—Gbg.

Em. Swedenborg:

Inom kort skall stoftet af en af de snillrikaste svenskar, som någonsin lefvat, återbördas till fosterjorden, i det Emanuel Swedenborgs kvarlevor ombord å pansarkryssaren "Fylgia" skola öfverflyttas från sin hittillsvarande plats i svenska kyrkan i London till Stockholm, för att där beredas ett sista hvilorum.

För den stora allmänheten framstår Emanuel Swedenborg framför allt som andeskådaren, siaren och religionsstiftaren. I själfva verket utgör detta blott en sida i ett ovanligt rikt utveckladt själslif: i Swedenborg har Sverige tillika att se en af sina främsta naturvetenskapsmän, hvars fjärrskådande blick i många fall gick detaljforskningen i förväg och som med snillets slagruta företecknade den utveckling, vetenskapen skulle taga.

Emanuel Swedenborg var född i Stockholm den 29 jan. 1688, son till psalmdiktaren, dåvarande regementspastorn Jesper Svedberg. Sedan denne blifvit biskop, blefvo enligt tidens sed hans hustru och barn adlade (1719) och erhöilo då namnet Swedenborg.

Fadern var innerst mystiskt anlagd och sonen visade tidigt en benägenhet i samma riktning. Från fjärde till tionde lefnadsåret, omtalar han, sysselsatte han oafbrutet sina tankar med religiösa ting och föll vid sina böner ofta i ett egendomligt, väl närmast hvad man kallar somnambult tillstånd, hvarunder han fällde yttranden och uppenbarade ting, som förvånade föräldrarna; de ansågo, att änglar talade genom honom. Guds enhet såsom världens skapare och uppehållare stod redan från barndomen så klart för den lille Emanuel, att han aldrig kunde tro på treenighetsläran eller på läran om en vikarierande försöning. Redan i barndomen var sålunda hans ståndpunkt klar i två af de punkter, i hvilka han trädde i opposition mot kyrkan.

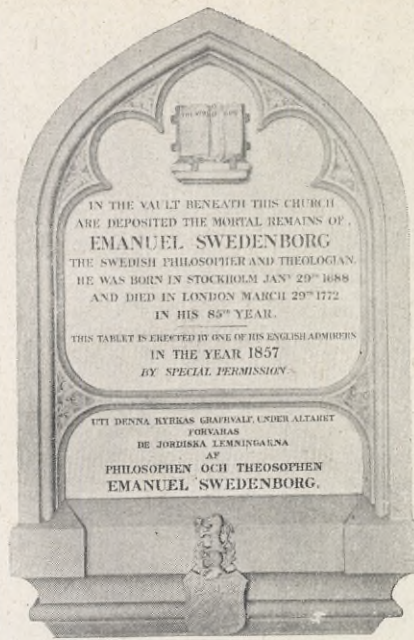
Dessa drag från Swedenborgs barndom äro, såsom en biograf anmärker, af mycket stort intresse, ty de visa, att den egendomliga vändning, hans lif och verksamhet togo under hans senare år, visst icke var nå-

gonting oförberedt, någon först då påkommen sjuklig rubbning e. d., — utan tvärtom en konsekvent utveckling af hela hans personlighet, och att däri tidvis blandade sig symptom af sjuklig öfverretning hos hjärnan.

Sin första undervisning fick Emanuel af fadern och kom sedan som student till Uppsala, där han först ägnade sig åt de klassiska språken och litteraturen, men snart öfvergick till matematik och naturvetenskap. År 1710, medan pāsten härjade hemma, reste Swedenborg till England, Holland, Frankrike och Tyskland för bedrivande af väsentligen naturvetenskapliga studier. Efter fyra års bortovaro hemkom han 1714 utrustad med en rik fond vetande, fortsatte sina studier och började 1716 samman med Christopher Polhem utgifva den första vetenskapliga tidskrift i Sverige: "Dædalus hyperboreus". Innehållet var matematiskt och fysikaliskt. 1716 råkade Swedenborg i Lund Carl XII, hvars intresse för matematik helt naturligt medförde särskilt uppmärksammande af

den unge vetenskapsmannen: 28-årig blef Swedenborg e. o. assessor i bergskollegium — ty äfven åt bergsvetenskap hade han ägnat sig — och fick i uppdrag att biträda Polhem vid byggandet af Trollhätte kanal och af dockan i Karlskrona. År 1718 konstruerade han ett slags rullmaskin, med hvars hjälp svenska örlogsfartyg fördes öfver land från Strömstad till Idefjorden för att understödja belägringshären vid Fredrikshall. Det var en liflig praktisk verksamhet Swedenborg under sin anställning i bergskollegium utvecklade: han konstruerade lufttäta ugnar för bergverkens behof, sysslade med finans- och myntväsen o. s. v.

För ämbetsgärningen öfvergaf han emellertid icke forskningen. 1734 utkom första bandet af hans Opera philosophica et mineralia, innehållande hans naturfilosofiska grundåskådning. Ett af de följande bär titeln "Stenriket". Under förra hälften af 1740-talet utgäfvos hans Regnum animale (djurriket) — hans anatomisk-fysiologiska storverk — samt

Kliché. Hengt Sjöfverparne.
 MINNESTAFLAN ÖFVER SWEDENBORG I
 SVENSKA KYRKAN I LONDON.

Klifer fotograf.

HAMNEN I DARTMOUTH HVARIFRÅN SWE-

SWEDENBORG.

"Djurrikets hushållning". Härtill slöto sig ytterligare arbetena "Om hjärnan" och "Rationell psykologi". Det var ett sakta framskridande genom den döda och lefvande naturen till ämnen som ligga öfver densamma: Swedenborgs naturvetenskapliga period avslutas fram mot midten af 1740-talet.

Alla dessa arbeten utmärka sig genom häpnadsväckande förhandsaningar om sakförhållanden, hvilka först långa tider efteråt, ja stundom först i våra dagar, blifvit slutligt utvecklade. Att nämna ett exempel: Swedenborg har framställt läran om de olika själsförmögenheternas lokalisation till vissa särskilda delar af hjärnan.

Med avslutandet af sitt arbete öfver hjärnan kom Swedenborg följdriktigt öfver på det öfersinnliga området: hela hans vetenskapliga verksamhet var ur en viss synpunkt för honom själf blott ett led i hans sträfvan att fatta de högsta, de eviga tingen. Övergången till det teologiska och mystiska författarskapet plägar förläggas till år 1745, då han utgaf lärodiikten *De cultu et amore Dei* (Om dyrkan af och kärleken till Gud), i hvilken i ett poetiskt språk skildras jordens upprinnelse från solen, hennes utveckling till en bostad för förnuftsbegåfvade varelser och människosläktets begynnelse. Samma år hade han i London sin första vision. Han berättar, att Kristus då uppenbarade sig för honom och sade: "Jag är Gud, Herren, världens skapare och återlösare; jag har utvalt dig att för människorna utlägga den heliga skrifts inre andliga mening" och att samma natt himlen, andarnas värld och helvetet upplöts för honom. På sommaren återvände han till Sverige och tog 1747 afsked från sitt ämbete med lönen i pension. Han ägnade sig nu helt åt bibelns studium och reste gång efter annan till England och Amsterdam för att oberoende af censuren få sina teologiska arbeten tryckta. Huf-

SWEDENBORGS KISTA I GRAFHALFVET UNDER SVENSKA KYRKAN I LONDON. Foton tagen vid det nu företagna öppnandet af Swedenborgs kista. Den yttre ekkistan befanns synnerligen väl bibehållen och är synnerligen stark, då däremot den inre — af zink — tyvärr befann sig i ett mycket miserabelt skick — antagligen till följd af att densamma vid ett föregående tillfälle slarvigt hopplöddts.

förmåga af fjärrskådning på ett underbart sätt. Så hade han i Göteborg en förmögenhet af den stora eldsvådan i Stockholm den 19 juli 1759 samtidigt med att den ägde rum, och kunde han hviska i drottning Lovisa Ulrikas öra de ord, hennes aflidne broder prins August Wilhelm mellan fyra ögon sagt henne vid deras sista sammanträffande, ord, hvilka prinsen icke kunnat yppa för någon annan.

Under sitt andeskåderi var emellertid Swedenborg ej alldeles förlorad för världen. Han deltog i riksdagsarbetet, hvarvid han stod utom partierna, och gjorde viktiga inlägg i de finansiella debatterna. Han var en varm vän af frihetstidens statsskick och fiende till enväldet. Af intresse är, att han förordade inskränkningar i rusdryckshandeln. Han själf lefde ytterligt enkelt. Han hade hus och trädgård på Söder i Stockholm; hans gamla lusthus har i våra dagar flyttats till Skansen. I hemmet betjänades han blott af sin trädgårdsmästare och dennes hustru. Hans föda bestod mest af mjölk, bröd och kaffe.

Swedenborg afled under en vistelse i London den 29 mars 1772 i en ålder af öfver 84 år. Han var ogift.

DENBORGS KISTA HÄMTAS AF FYLGIA.

Kliché · Kem. A. S. Bengt Silfverparre Ståhl — Gbg.

SWEDENBORGIANISMEN.

"Den nya kyrkan" som denna religiösa rörelse officiellt kallar sig organiserades 1783 eller som det heter i dess böcker "elfva år efter det Swedenborg gått in i det andliga lifvet". De inskrifna anhängarne af "Nya kyrkan" utgöra visserligen ej mera än omkring 7,000 personer men härtill komma inemot 1,100 junior-medlemmar samt c:a 8,000 personer, hvilka åtnjuta Swedenborgiansk undervisning. Dessutom tro ett mångdubbelt större antal än dessa på hans läror, men ha de i likhet med sin lärofader ej bildat egen sekt.

"Nya kyrkan" företer en stadigvarande ökning i antalet medlemmar och har för närvarande ej mindre än 74 församlingar. Prästernas antal är 47; dessutom finnas 13 missionärer, hvilka arbeta hufvudsakligen inom Brittiska områden, men äfvenledes på den europeiska kontinenten. En särskild missionsförening för Italien ledes af professorn vid Florens' universitet, Scocia. Kyrkan äger 75 gudstjänstlokaler i Storbritannien, däraf 66 i själfva England. I London finnas 9 kyrkobyggnader; i Glasgow 3 och i Manchester 2.

"Nya kyrkans" angelägenheter afgöras på numera årligen sammanträdande kyrkomöten, "konferenser". Ursprungligen ägde hvarje kyrkans medlem stamma och säte vid dessa, men numera äga endast prästerna, "ministers", samt af församlingarne valda ombud tillträde. Dessa konferenser hållas i Swedenborg Society's präktiga samlingslokal i 1 Bloomsbury street, London och ledas af en för året vald president. Denne har vid sin sida ett konferensråd, hvilket också handhalver de löpande ärendena och hvars ledare är så att säga "Nya kyrkans" hufvud. Ordförande i konferensrådet är f. n. en Mr E. J. Broadfield. — Under konferensrådet står bl. a. alla skolorna, hvilkas antal uppgår till omkring 100 och som sysselsätta omkring 800 lärare.

"Nya kyrkan" torde vara den i förhållande till antalet anhängare rikaste kyrkliga sammanslutning som existerar, alldenstund de fonder den äger disponibla uppgår till c:a 2 mill. kr.

"Konferenserna", af hvilka den första sammanträdde 1789 och hvilka efter 1815 hållits årligen, skola öfvervaka kyrkans utveckling samt se till att dess läror rätt förkunnas.

Den förilidet år sammanträdande konferensen ägde att behandla tvenne viktiga frågor. Den ena var angående utgifvandet af Swedenborgs *icke* teologiska verk. Dessa, hvilka skulle omfatta sju volymer, lära bliiwa försedda med förord af framstående svenska vetenskapsmän. Så t. ex. säges prof. Nathorst hafva skrivit förordet till "S:s 90 bref i geologi" och prof. Svante Arrhenius till hans skrifter i kem, fysik, mekanik och kosmologi samt dessutom hoppas "kyrkan" att professor Retzius — hvilken som bekant är vårt lands mest intresserade Swedenborgskännare, skall skriva förordet till S:s skrifter i zoologi, ekonomi etc. — Kyrkan tror sig nämligen genom att påvisa Swedenborgs stora sanningar inom naturvärlden kunna utbreda intresset äfven för hans teologiska och filosofiska verk. Ja, den går så långt rent af, att den tror fullt och fast, att då det visat sig att Swedenborg såsom vetenskapsman blifvit allmänt erkänd och uppskattad förlor mera än ett sekel efter sin död, detta också skall visa sig vara fallet med honom såsom teolog.

Den andra frågan som konferensen hade att behandla var ett från en mycket känd londonpräst, rev. R. J. Campbell i Citytemplet gjordt rätt hätskt utfall mot Swedenborgarne. Rev. Campbell, enl. redak-

tör Henrik Cavling "en andefattig och med ord prälande predikant", har nämligen i en af honom utgifven bok, "Nya teologien", yttrat, att anhängarne af Swedenborgs läror näppeligen "borde få stå kvar inom den engelska kyrkan, ja knappast inom någon kristen kyrka."

Härpå svarade presidenten med att taga fullständigt afstånd från såväl den pseudo-swedenborgska rörelsen vid Archdeakon College som ock från spiritism för öfrigt. För att till yttermera visso klargöra sina läror erbjöd "Swedenborgs society" hvarje engelsk präst ett exemplar af Swedenborgs tvenne mest betydande skrifter med särskildt understrykande af Swedenborgs yttrande att "sökandet efter spiritistiska bekantskaper är af Gud förbjudet och dessutom farligt för människan". Swedenborgarne äro i allmänhet af en synnerligen fördragsam natur och deras religion söker förena teologi och vetenskap. Det går genom hela den "Nya kyrkan" ett djupt allvar, en vetenskaplig sträfvan, samt en religiös öfvertygelse, som — enligt för:s åsikter — öfverstiga det vanliga. Detta beror utan tvifvel därpå, att det lyckades för Swedenborg att uppkonstruera en rätt konkret tankebyggnad angående en lära, som envar vill tro på, men som förfaller oss vanliga människor svärbegriplig, nämligen läran om tillståndet efter döden, "lifvet efter detta" och att "de döde ej äro döde och döden ej är någon död". Den allmänna lutherska åsikten om mellantillståndet mellan den lekamliga döden och domedagen är dunkel och för flertalet af dess anhängare — okänd. Det är ovissheten och okunnigheten härom som Swedenborg och med honom den "Nya kyrkan" hufvudsakligen vilja söka skingra, ehuru som deras skrifter säga: "Ur naturen kan man ej lära hvad ofvan och bakom den är. Därför, är det någonting öfvernaturligt, kan man endast vinna klarhet därom genom någon som tack vare uppenbarelse från en högre makt därom fått visshet.."

Det må till slut tillåtas mig att ordagrant ur Swedenborgs källor återgifva några af deras viktigaste lärosatser utan några som helst teologiska utläggningar för eller emot.

I. Herren Jesus Kristus är en Gud af himmel och jord, i hvilken den Heliga Treenigheten är, och kallas i skriften Fader, Son och Helige Ande. Detta finnes också i människan i hennes själ, hennes kropp och hennes tillkommande lif. Han tog vår natur på sig och genom segrar öfver osaliga andar förhärligade han den eller gjorde den helig. Sålunda besegrade han helvetet och gjorde människan åter god. Genom att se upp till honom och undfly att synda emot honom får människan frälsning och blir räddad.

II. Den Heliga Skrift innehåller till bokstafven den oändliga heliga sanningen och är sålunda Gudsord i himmel och på jord och lär envar lifvets väg, förenar människorna med änglarne och sedermera dem båda med Herran.

III. Människan är en odödlig ande som har en lekamlig kropp, hvilken vid döden afläggas, då hon vaknar till omedelbart medvetande i andevärlden och dvaljes i himmelen såsom en ängel eller söker en bostad med sina likar i helvetet alltefter det som hennes karakter format sig på jorden.

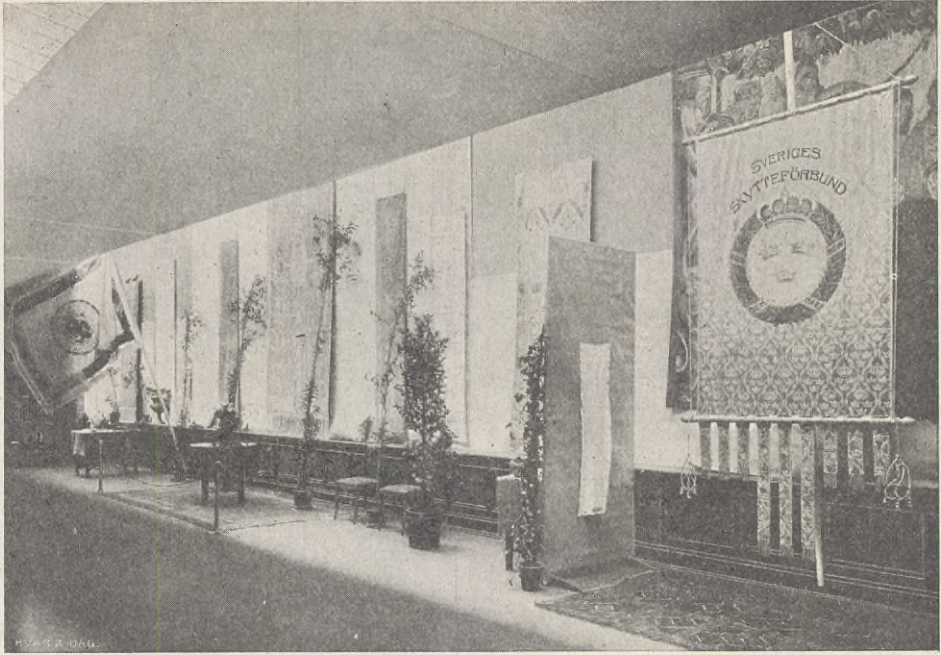
IV. Såsom Guds första ankomst var genom att "Ordet" blef kött så skall hans andra ankomst ske i djupare bemärkelse af honom och hans kungadöme i det att ordet skall bliiwa ande. Detta förkunnar den nya kristna kyrkan om salighetens löfte och en ny tid af ljus och framgång har börjat."

Harald Trolle.

HANDARBETETS VÄNNER UTSTÄLLA.

De fria konsternas akademi har öppnat sina portar för en utställning, som, om den inte direkt sorterar under någon af de fyra gudinnorna på byggnadens tak, likväl till väsentliga delar inte kan fränkännas rang och värdighet af konst.

Sedan några dagarexponerar näml. "Handarbetets vänner" där ett antal arbeten, af hvilka kanske de märkligaste ha ett kyrkligt syfte. Man återfinner nämligen här antependiet

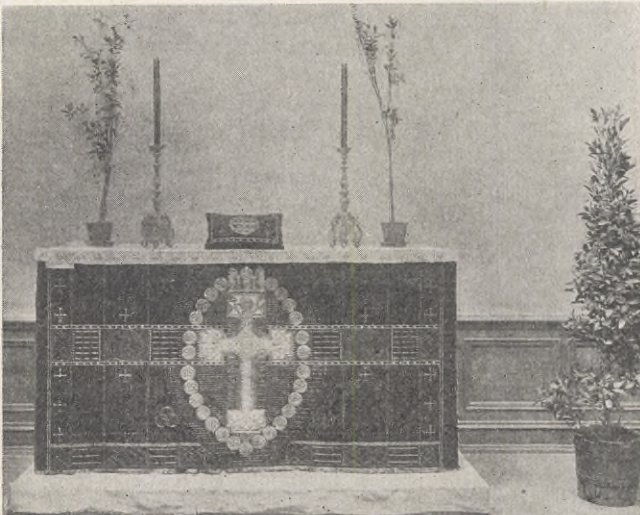

HVAR 8 DAGS

HVAR 8 DAGS fotograf i Stålm.

Klubb: Bengt Sjöberg

INTERIÖR FRÅN HANDARBETETS VÄNNERS UTSTÄLLNING I STOCKHOLM. Längst t. h. i förgrunden Riksskyttestandaret, Hvar 8 Dags gåfva till Sveriges skyttar.

till Storkyrkan med bokdynor och det så vackra af rödt sammet med guldbroderier för Skärkinds kyrka i Östergötland, liksom också de tre bonader till orgelläktaren i Lützenkapellet, som komponerade af Karin Wästberg äro en gåfva af konsul Ekman's familj.

Bland mer världsliga arbeten drar — vid sidan om H. 8. D:s riksskyttestandar — Göteborgs nations nya fana uppmärksamheten till sig. En stor gobeläng, för hvilken föreningen åtagit sig restaureringsarbetet, är ock af mer än hvardagligt intresse.

ALTARDUK TILL SKÄRKINDS KYRKA.

HVAR 8 DAGS fotograf i Stålm.

DETALJ AF EN AF BONADERNA TILL LÜTZENKAPELLET.

Klubb: Bengt Sjöberg

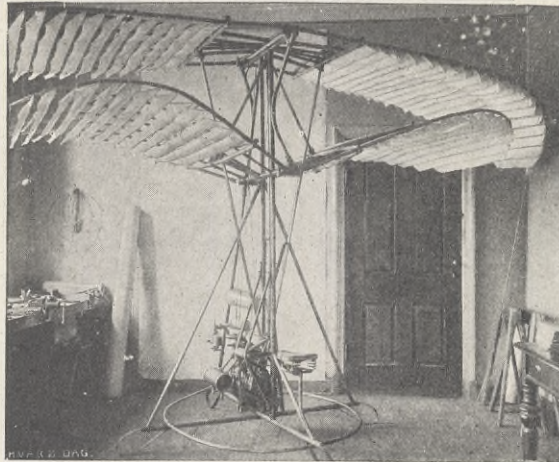
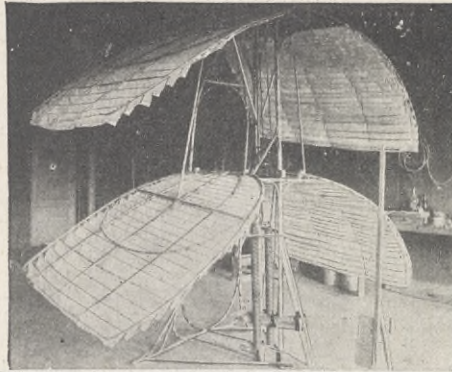
SVENSKT INLÄGG I FLYGTEKNIKENS UTVECKLING.

Uppfinnaren af här afbildade apparater, ingenjör H. Wallin i Göteborg, har om desamma meddelat följande.

Om en fågel vill flyga upp lodrätt från sin ursprungliga plats eller hålla sig sväfvande stilla, t. ex. utanför en fönsterruta observerar man i båda fallen att han får i betydligt högre grad anstränga sig med ytterst snabba och kraftiga vingslag än om han innehar fart framåt. Han startar därför aldrig i lodrät riktning utom i den händelse att han skrämmer, utan söker städse komma i fart framåt.

Orsaken till den stora kraft och energiförbrukningen för stigning lodrätt och stillastående sväfnings ligger däruti att fågelns egna vingar alstra en nedåtgående luftström, i hvilken det gifvetsvis är betydligt svårare att uppnå bärning än då hvarje vingslag träffar ny ej i rörelse nedåt befintlig luft, såsom fallet blir då fågeln börjar skjuta fart framåt. Ett närmare eftersinnande ger oss emellertid snart visshet därom att en flygmaskin som skall blifva användbar i någon utsträckning, måste först hafva löst denna uppgift, att kunna hålla sig sväfvande på samma punkt och att kunna stiga lodrätt. Har blott denna, den mest kraft- och energikräfvande prestation, som kan fordras af en flygmaskin, blifvit löst med en rimlig storlek af den behöfliga motorn så falla sig de öfriga frågorna med framtransport i horisontell led, stabilitet och styrning m. m., jämförelsevis enkla och delvis redan framarbetade genom ballong-tekniken.

Det gäller därför att framarbete en flygapparat enligt dessa synpunkter, och det har visat sig att de uppnådda resultaten, särskildt i betraktande af de antydda svårigheterna vid detta programs genomförande, öfverträffat allt hvad som hitills på detta område blifvit uppnått. Sålunda ha dessa apparater visat sig kunna bära i det ofvan nämnda ogynnsammaste fallet eller sväfnings på stället en vikt af 15 kg. per hästkraft af motorn. Då en sådan apparat sättes i horisontell fart, nedgår som nämndt den behöfliga drifkraften till blott en bråkdel häraf. Hvad den nämnda bärkraften betyder kan man förstå, då exempelvis det bekanta Farmanska aëro-

Efter fotografen

Utsköld: Bengt Oskvareparn.

HUR INGENJÖR WALLINS FLYGMASKIN SÅG UT 1905 OCH 1906.

planet vid en vikt af 500 kg. behöft 50 hkr's motor, således burit blott 10 kg. per hkr. och detta under fart. Någon stillastående sväfnings kan ett dylikt aëroplan ej alls prestera. I jämförelse med aëroplanen erbjuda de nya flygmaskinerna, Aviatorerna, en hög grad af stabilitet, därigenom att alla tunga delar såsom motor och belastning placerats långt under de bärande, jalousiliknande vingarne och verka liksom blykölen på en båt att bibehålla apparatens lodräta ställning.

Bilderna visa delvis gången af apparaternas utveckling. Den 1905 byggda första apparaten hade två starka spiralfjädrar som genom en trampanordning kunde spännas 21 cm. därvid fjädrarne hade ej mindre än 400 kg's kraft, och hvarvid vingarne stego till ett högsta läge. Då 21 cm. överskreds utlöstes fjädrarne och drogo sig tillsamman, dragande ned vingarne till ett kraftigt

vingslag, som slungade apparaten med den i tramporna stående till en viss höjd upp från golvet. Genom särskilda anordningar kunde den tid som kastet varade noggrant beräknas och med ledning däraf det hästkraftbelopp som fordrades för att hålla 100 kg. sväfvande. Med ledning af denna beräkning utfördes under 1906 en motordriven apparat om 4 hkr, som underkastades en del försök. Dess fyra vingar voro undertill täckta med 12 cm. breda jalousiartadt

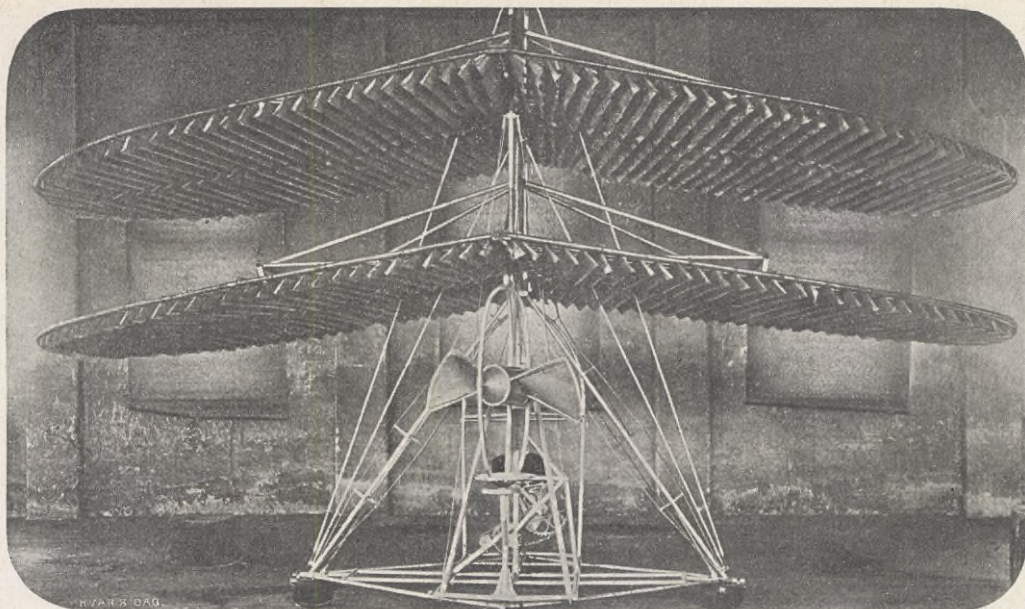
fästade band. Nedslaget af vingarne skedde med 2 å 3 gånger så stor hastighet som vid gången uppåt. Efter denna maskin öfvergicks till användning af upp- och nedgående bärskifvor som ej svängde kring axlar utan städse voro parallella med sitt ursprungliga läge. Den sista af de så anordnade apparaterna visas å sista bilden. Den har undersökts genom drift af en tillkopplad 10 hkr's elektr. motor. Detta arrangement möjliggör i hvarje stund noggrann uppmätning af det förbrukade hästkraftsbeloppet, hvilket vid dessa profningar har den största betydelse.

Uppmärksamheten riktas gifvetvis före-

Efter portretten

INGENJÖR H. WALLIN.

Efter fotografi

Klök: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Skihus—Gbg.

DEN WALLINSKA FLYGMASKINEN 1907.

trädesvis på sådana åtgärder som kunna bidra till att ytterligare höja den per hkr af motorn uppburna vikten, ty oaktadt redan 1906 års apparat bar mera än något aéroplan bör den relativa styrkan af motorn ytterligare nedbringas innan definitiv lösning af pro-

blemet kan anses föreligga. Publicering af de hittills uppnådda resultaten sker f. n. i det största fackorganet på detta område, den tyska tidskriften: *Illustrierte aeronautische Mitteilungen* i Berlin.

NY SVENSK DRAMATIK.

Foto. Hamngriet, Stockholm

Klök: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre

THORE BLANCHE.

Vår inhemska produktion af teaterpjäser har ju aldrig varit synnerligen stark — vare sig det nu, som man velat anta, beror på ett drag i nationalkaraktern, eller lösningen på frågan snarare är att söka i våra teaterledares sätt att handha sina affärer med litteraturrens män. Af många tecken att döma, ser det ju nu likväl ut, som om vi vore på väg att få en scenduglig, svensk dramatik, äfven om vi blott ännu befinna oss på försökens stadium. Sålunda har de senaste dagarnas teaterkrönika i Stockholm bjudit inte mindre än två premiärer af svenska författare. Det var först *Det nya huset* af Thore Blanche, liksom författarens närmast föregående pjäs spelad på Vasateatern och med ämne från nu-

Foto. Flodin, Stockholm.

Klök: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre.

ERNST DIDRING.

tidens — mäklarnes och jobbarnes Stockholm. På Svenska teatern upptogs några dagar senare *Två konungar*, som, tack vare sitt ämne från den alltid lika betagande bellmanstiden, har förutsättningar att nå en större publiksuccès än som vanligtvis kommer svenska pjäser till del. Författaren, Ernst Didring,

är inte håller någon dramatisk nybörjare: hans debut på scenen inföll år 1898 och fast Didrings närmast föregående, historiska drama, *Ingjald Illråde*, på älskvärd, svensk teatersed ännu efter sex år väntar på att uppföras, har det redan publicerats i bokform.

Den väldiga snöstorm som den 10 mars på morgonen begynte rasa öfver stora delar af Sverige, orsakade en mängd rubbningar för våra kommunikationer.

I järnvägsförbindelserna ha flerstädes synnerligt stora rubbningar inträdt, särskildt har detta naturligtvis varit fallet med Norrland,

1. SNÖN RÄCKER ÖFVER HALFVA HÖJDEN PÅ SPÄREN. (Karlaplan).
2. SNÖMASSOR PÅ DE TRÄNGA GATORNA I STADEN INOM BROARNA (STOCKHOLM).

där exempelvis en stad som Sundsvall alldeles isolerades. Sundsvalls- och Hernösandstrakterna synas ha varit de, som lidit mest af det fruktansvärda ovädret. Till Stockholms central inkommo under flera dagar tågen alldeles öfverhöljda af snö och is.

3. SNÖPLOGEN I VERKSAMHET Å STOCKHOLMS GATOR.
4. TRÄNGSEL PÅ TIPP-PLATSEN VID NYBROVIKEN I STOCKHOLM.
5. TÅGURSPÅRINGEN VID GRUCKSBO Å GÄFLE-DALA JÄRNVÄG:
Lokomotivet hoppade ur spåret och störtade ned för vallen. Äfven tendern följde med i fallet.

Tack vare den starka kyla, som rådt under den tid stormen härjat, ha telefon- och telegrafledningarna kommit jämförelsevis lindrigt undan; ty snön har genom kölden hållit sig torr och ej i tunga våta massor lagt sig på ledningarna och så fått dem att brista.

Flera tusen personer ha under stormdagarna haft arbete med att skotta och forsla undan snön.

Det torde också ha varit det svåraste oväder i vårt land på många år.

H 8 D-a STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kitché: Bengt Sjöqvistsparre.

DESS HÄRJNINGAR.

Öfverst: UPPSALA EFTER OVÄDRET: SNÖMASSORNA VRÄKAS I FYRIS. Foto. Aug. Selin, Uppsala.

Nederst: TRENNE BILDER FRÅN SUNDSVALL OCH DESS OMGIFNINGAR. Staden var som bekant rent af isolerad på grund af den oerhörda nederbörden. Foto. Sven Nilsson, Sundsvall.

Den infällda bilden: ÅNGAREN »HEMSÖ» SJUNKEN I HERNÖSANDS HAMN tillfölje de å däcket hopade snödrifvorna. (Amatörfoto.)

NYA FRIMÄRKEN OCH GAMLA.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DEKORATIVA FRIMÄRKEN.
(Jfr uppsatsen "Rara frimärken eller vackra" i Varias februarinummer).

Regentskiftet har gifvit upphof till en ganska liflig diskussion i dagspressen rörande våra frimärken. Man har därvid utgått från den förutsättningen, att regentskiftet med nödvändighet kräde nya frimärken. Så länge regentens bild pryder frimärkena, råder alltid ett dylikt kausalsammanhang. Vi hafva visserligen några frimärken utan kung Oscars bild, nämligen valörerna under 5 öre, som endast hafva värdesiffran, samt 5-kronorsmärket, som ju bär en bild af Stockholms nya posthus, men flertalet valörer och däribland de brukligaste beröras af regentskiftet. I den mån postverkets förråd af nuvarande frimärkstyper taga slut, kan man således vänta nya typer. Ehuru af vissa valörer förråden äro ganska stora, hafva förarbetena för de nya märkena redan tagit sin början. Bakom en

utan jämförelse vackraste bilderna, är att hoppas att detta förfaringssätt hädanefter blir genomgående användt. Papperet, på hvilket de svenska frimärkena tryckts, har hittills alltid varit hvitt. Den möjligheten

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FÖRSLAG TILL SVENSKA FRIMÄRKEN SOM EJ KOMMIT TILL UTFÖRANDE.

Godkännas
Omar

28 April 1890.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Frimärken har från flera håll framhållits lämpligheten, af att göra reklam för Sverige som turistland genom att å en eller flera valörer återgifva bekanta natursköna landskapsvyer. Tanken är onekligen tilltalande. I alla händelser synes en smula omväxling af frimärkenas bilder vara önskvärd, så att ej samma kliché genomgår hela serien. Regentsen bild torde dock

ny frimärkstyper ligger nämligen mycket arbete, som postkunden ej anar, när han vid disken tillhandlar sig märket. Först gäller att bestämma den bild, som skall finnas å detta. I detta afseende finnes mycket att välja på: statschefens bild (hufvud, bröstbild, helfigur), riksvapnet, allegoriska och mytologiska figurer, djur, växter, kartor, landskap, byggnader, minnesmärken m. m. Under den nu pågående diskussionen rörande nya svenska

är emellertid ej utesluten att för vissa valörer af en ny serie färgadt papper kommer till användning. Ännu en viktig detalj måste prövas, innan det nya frimärket är färdigt, nämligen färgen eller färgerna; särskildt för högre valörer användas ofta flera färger bl. a. för att försvåra förfalskning. Färgen måste tilltala skönhetssinnet, den skall såväl vid solljus som artificiell belysning tydligt skilja sig från andra valörers, den skall vara sådan, att stämpelaftryck blifva lätt urskiljbara, den skall slutligen icke strida mot de inom världspostföreningen gällande allmänna föreskrifterna, nämligen att valörerna motsvarande 5, 10 och 25 centimes skola vara resp. gröna, röda och mörkblå. För att afgöra färgfrågan måste ofta massor af pröftryck framställas.

Någon föreställning om allt det arbete, som ligger bakom en ny frimärkstyper, kan man få vid ett besök i postmuseet i Stockholm, där f. n. är anordnad en liten separatutställning af pröftryck till äldre och nyare svenska frimärken. För att gifva stoff till jämförelser utställas i samma rum som pröftrycken alla under förlidet år utgifna — och för vissa länder något äldre — utländska frimärken. Bilderna här återgifva dels några pröftryck dels ock några karaktäristiska utländska märken.

H. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.
ETT FRIMÄRKE AF HÖG VALÖR.

Dessutom har för kuriositetens skull återgivits ett engelskt frimärke å 5 pund sterling, alltså omkring 90 kronor, sannolikt det europeiska frimärke, som har det största nominella värdet. Detta frimärke slår emel-

lertid ej något världsrekord, ty i Amerikas Förenta stater har utgivits ett tidningsfrimärke å 100 dollars (= 375 kronor).

Erik G. Lanngé.

SVENSKARNA I AMERIKA.

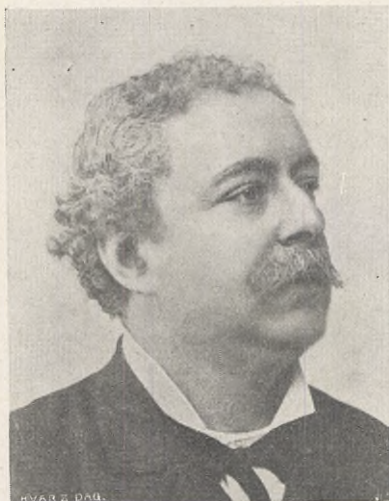

Effr. fotograf. Ktobd. ... A.-B. Bmgt NtParsparre Stålm—Gbg
 SVENSKA NATIONALFÖRBUNDETS ÅRSFEST I CHIKAGO. Bland de närvarande namntecknas: 1. "Delsbostintan". 2. Ordf. i Svenska Nationalförbundet G. Bernhard Andersson. 3. Red. F. A. Lindstrand. 4. Prof. John R. Östergren. 5. Hr Andrew Lindberg, skattmästare. 6. Fru O. Myhrman.

Svenska nationalförbundet höll den 18 febr. årsmöte i Chikago. Huru fruktbar sällskapets verksamhet varit under sistförflutna år framgår bl. a. däraf, att sällskapet under nämnda år fullkomligt kostnadsfritt anskaffat arbete åt tillsammans 4,548 personer. Flere tusen dollars ha utgifvits till fattiga och sjuka. Den 23 februari hade sällskapet anordnat en fest å Grand Opera House, där bl. a. Delsbostintan — doktorinnan Ida Gavell-Blumenthal — uppträdde och lifligt applåderades.

*

Den 12 mars afled samtidens tro- ligen mest kände italienske förfat- tare Edmondo de Amicis 62 år gam- mal. Särskildt ha hans militärhi- storietter med sin friska och enkla

EDMONDO DE AMICIS. †

konst och sina på egen erfaren- het från militärlifvet fotade skil- dringar vunnit många beundrare. Bland hans i Sverige mest lästa böcker är tviwelsutan skolpojks- historien "Hjärtat på rätta stället", med sin friska realism. Äfven en del stilistiskt glänsande reseskil- dringar af hans hand ha vunnit en vidsträckt läsekrets.

H. 8. D:s Fotografiipremiering

för insända fotografier till N:o 24 ut- föll med 2:dra pris Kr. 10:—

- A. (aktualitet och värde i öfrigt) 2 point
- B. (raskhet vid in- sändandet) . . . 2 "
- C. (utförande) . . . 2 "

6 point

för foto. "Modärn järnvägsdrift" å sid. 384 till hr Carl Wijkborn. Västerås.

LANDSTORMEN PÅ STRIDSÖFNINGAR.

1. LANDSTORMENS AFLASTNING FRÅN EXTRATÅGET vid Ålandsbo omkr. 1 mil norr om Hernösand.
2. ETT LANDSTORMSKOMPANIS FÖRSTA KÄNNING AF FIENDEN: Skyttelinje.
3. FIENDEN RYCKER AN.
4. RÖDA KORSET I VERKSAMHET: En sårad förbindes.

Amatörfoto.

Klubb: Bengt Sjöforsparis

Hernösands landstormsklubb har nyligen under ett par dagar hållit synnerligt intressanta och omfattande öfningar. — Öfningarna anses särskildt märkliga detta bl. a. för att sådana ej hittills förekommit med trupper i så stor omfattning, allraminst som här med fullt utbildadt manskap som fiende.

General Wikander m. fl. högre militärer närvaro som intresserade åskådare.

Öfningarna leddes af kapten Th. Winblad. Befälhavare för Hernösands landstormsområde är jägmästare W. Smitt.

Backtäflingen vid Fiskartorpet söndagen den 15 mars, anordnad af Föreningen för skidlöpningens befrämjande, hade lockat mycket folk.

Konungen, kronprinsen och ett flertal medlemmar af konungahuset öfveroro de af det mest idealiska vinterväder gynnade täfplingarna.

Segrare i klass I blef A. Rehnberg, Luleå, som söndagen förut var en af de båda svenskar, som vann Helsingfors' skidklubbs guldmedalj. I kl. II blef hr E. Andersson, D. I. F., förste man.

H. S. DE STOCKHOLMSFOTOGRAF.

BACKTÄFLAN VID FISKARTORPET.

Klubb: Bengt Sjöforsparis.

PER HALLSTRÖM, nyinvald ledamot af Sv. Akademien.

Till ledamot af Svenska akademien har i ledigheten efter framlidne professor C. R. Nyblom kallats skriftställaren *Per Hallström*, den främst genom sina oberäkneligt underliga, ofta genialt anlagda och känsligt skrifna noveller och berättelsesamlingar bekante författaren.

*

I dagarna ha 35 år förflutit, sedan *Emil Hillberg*, af mången nämnd som Sveriges främste skådespelare, debuterade å K. teatern som Harved Bosson i Frans Hedbergs "Brölloppet på Ulfåsa."

EMIL HILLBERG.

TRASHANKEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF WILHELM HAGQVIST.

Klockan slår något i Ridderholmskyrkans torn.

I planteringen nere vid kanalen sitter en gammal man ensam på en bänk, medan höstens gula löf singla ned från träden.

Förfallets prägel hvilat öfver honom. Dräkten är sammansatt af lump, och de nakna tårna titta fram ur ett gapande hål i skon.

Han har sjunkit tillsammans på bänken och soffer, ett lätt offer för tröttheten, medan lifvet larmar omkring honom. Folk, som går förbi honom, ägnar en medlidansam blick åt stackaren, men när man får se en brännvinsbutelj sticka upp ur rockfickan, får blicken genast ett uttryck af kall ovilja.

Öfver honom är himlen blå, så klart blå som i löftesrika april dagar, och på sandplanen stoja glada skolflickor, som förrirat sig hit ned under skolrasten och nu leka en yr springlek bland de hvirflande höstlöfven.

Stackaren soffer en tung, drömlös sömn. Lemmarne ha slappnat, och hufvudet har sjunkit ned mot brännvinsbuteljen, som sticker fram ur den inre rockfickan.

En boll, som under skolflickornas lek råkat ut på irrfärder, slår honom i nacken, så att den solkiga hatten faller af.

Gubben vaknar. Han tittar sig virrigt omkring, men då han icke finner, hvad han fruktade, en polis, blir han lugn igen och bereder sig att återtaga den afbrutna siestan. Men först en klunk ur buteljen.

Under det han sitter med buteljen för munnen kommer en af skolflickorna fram för att få igen bollen, som just ligger vid gubbens fötter. Det är en liten vacker flicka med himmelsblå dräkt och det yppigaste blonda hår.

Hon kan inte dölja sin motvilja för trashanken, som sitter och super ur buteljen, och hon synes tveka, om hon skall våga sträcka sig ända fram till honom och ta upp bollen. Men gubben småmyser mot henne och hjälper henne på halva vägen. Han lutar sig ned och tar upp bollen samt kastar den med godlynt skälmsktighet i famnen på henne.

Och flickan niger och tackar af gammal vana, och sedan far hon som en hvirvelvind bort till sina kamrater för att fortsätta den afbrutna leken.

Trashanken sitter och ser efter henne. Nu har han bara ögon för den lilla blåklädda flickan. Hon är ett vackert barn, men gubben tycker, att hon är en liten prinsessa.

Han ser på henne med underliga ögon.

Men barnens lek drar bort, och stackaren är lämnad ensam igen.

Det är kallt, och han fryser. Han tar åter en klunk ur brännvinsflaskan.

Höstlöfven hvirfla omkring honom. Och ur denne stackares känslövärd, som döfvats af grämlöse och spritbegär, stiger plötsligt fram en smärtsam förnimmelse af ensamhetens bitterhet. Om det finns något vackert och vänt i lifvet, så är det icke för honom!

Han tullar ifrigt sin butelj, och det är nu inte mycket kvar i den.

En poliskonstapel går förbi.

— Ni får inte sitta här och suppa, säger han barskt.

— Nej, goda konstapeln, svarar trashanken. Jag sitter inte och super. Jag bara tog mig en styrketår.

Konstapeln fortsätter sin promenad fram utmed kajen. Trashanken har af brännvinet fått virriga tankar, men så kommer sömnlusten öfver honom igen. Hufvudet sjunker på sned ned mot bröstet och nickar till då tyngdlagen ibland hotar ta öfverhand.

Plötsligt blir det stim och sol omkring honom. Människor strömma till från alla håll och tränga sig mot kajen.

— Hjälp! Hjälp! ropar en gäll flickröst,

Den ensamme mannen väckes på nytt ur sin siesta. Han stirrar häpet omkring sig och vet ej hvad som är på färde.

Då får han syn på något ute i kanalen. Ett blondlockigt hufvud sticker upp ur det svartgröna vattnet.

Det är den lilla blåklädda flickan. Hon har råkat falla i kanalen.

Gubben rusar upp och fram till kajen. Han ser hur ett par karlar fiskar med båtshakar men de nå ej ut till flickan, hvars späda armar hjälplöst kämpa i vattnet.

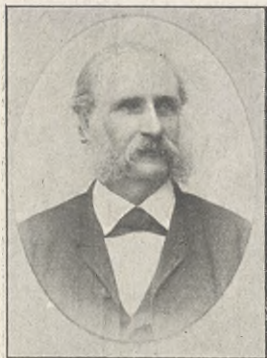
Långt borta synes en röd räddningsbåt närma sig. Gubben ser den icke, och han kan inte fatta att karlarna med båtshakarne ej längre tyckas vilja göra något för flickans räddning.

Då sliter gubben af sig den trasiga rocken, och brännvinsflaskan ger en skarp klang ifrån sig, när den slår mot en sten på marken.

I nästa minut har mannen kastat sig i vattnet.

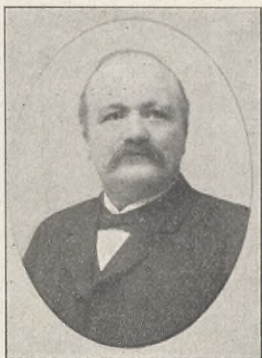
Det plumsar upp en vldig kaskad omkring honom, och människorna på kajen ryggat tillbaka för att icke bli våta. Men gubben sjunker som en sten. Man ser honom bara ta ett par otympliga tag, som röja,

(Forts. ä. sid. 400.)

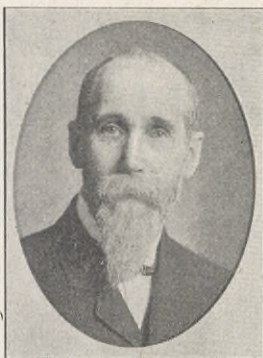
M. PETERSSON.

80 år fylle d. 11 mars i d målar-
mästaren Magnus Pettersson, i. n.
bosatt i Visby. Han verkade först i
Mariefred, där han under många år
var slottsmaalare på Grösholm och
fr. 74 i Strängnäs. Flitig deltagare
i kom. angelägenheter, dels som
stadsfullmäktig, dels som ordf. i
Handtverks- o. Arbetareförening s. a.

C. W. HULTSTEIN.

F. d. riksdagsmannen, landtbru-
kare Carl Wilhelm Hultstein å
Strömsnäs bruk fylle den 8 mars
65 år. Kommunalordförande 78—
97 och från 02, landstingsman 96—
1900, led. af Riksd. A. K. 92—93,
97—02.

J. A. UNMAN.

Groschandlaren Johan Unman i
Stockholm fylle den 12 mars 65 år.
Led. af taxeringskomm. 06, 07, sty-
relseledamot i samfundet St Erik,
Mjölkdroppen, Kommunalförenin-
gen öfre Norrmalm Bekant som
samtare af Stockholmierna i ord och
bild.

K. G. KARLSSON.

Fabrikör K. G. Karlsson i Skövde
fylle den 14 mars 40 år. Intres-
serad kommunalman, led af stads-
fullmäktige, af fattigvårdsstyrelsen
m. m.

S. L. HEJKENSKJÖLD.

75 år fylle den 15 mars öfverste
Selim Lennart Heijkenskjöld, Stock-
holm Genomgick kadettskolan vid
Carlberg, utnämndes till underlöjtnant
vid Dalregementet i 55, befordrades
inom samma regemente, till H
såsom öfverstelöjtnant 91 tog
afsked med öfverstes r. h. v.

L. J. LINDER.

F. kontraktspresten, kyrkoherde
Lars Johan Linder fylle den 8 mars
70 år. Stud. ex. 55, prästvigd 74,
kyrkoherde i Södertelje 78, kon-
traktsprest i Södertelje kontrakt 85
—05. Ledamot i direktionen för
Prästerskapets Enke- och Pupill-
kassa 89—06.

E. SAMSON.

Chefen för Brandförsäkringsaktiefogaget Fenix i Stockholm direktör
Eugene Samson hvilken alltsedan bolagets stiftande som direktör ledt dess
verksamhet algick från denna befattning den 11 mars Större porträtt
jämte utförlig biografi återfinnes i årg VIII: 36) Till verkställande direk-
tör valdes samma dag kamreraren i samma bolag, Carl Johansson. J. an-
ställdes i dåvarande Brandförsäkrings A. B. Sverige 75, kamrer därtill 85,
kamrer i Fenix sedan 89. Hög frimurare.

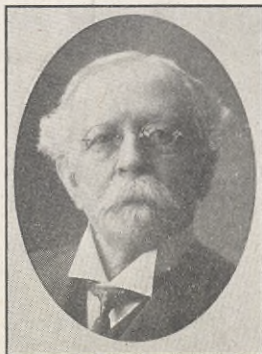

C. JOHANSSON.

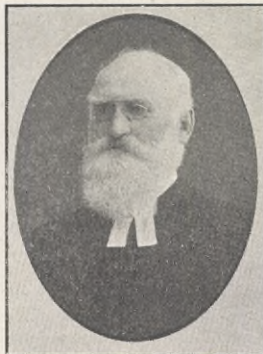
C. CARLANDER.

Groschandlare Christofer Carl-
ander i Göteborg fylle den 10 mars
70 år. Styrelseled. i Gamlestadens
Fabrikers A. B. i Vestergötlands
Göteborgs och Borås Allvesta Järn-
vägsakt., ordf. i Göteborgs- och
Bohusläns sparbank m. fl. uppdrag.

E. H. T. SCHOUG.

Länsvet. rinär Ernst Schoug i
Malmö fylle den 2 mars 70 år. Ve-
terinärex. 61, distriktsv. s. å, länsv.
i Gottlands län 63, i Malmöhus län
82, stadsv. i Malmö s. å. Utöfvat
skriftställareverksamhet inom ve-
terinärmedicinska området. He-
dersled i Svenska, Skånska och
Sydvestra Sveriges Veterinärfören.

A. J. NORBERG.

Kyrkoherden i Sparrsätra Anders,
Johan Norberg fyller den 25 mars
65 år. Stud. ex. 65, prästex. 67. Kom-
minister i Tuna 70, kyrkoherde i
Sparrsätra och Bredse an 78. Fram-
stående kommunalman, innehar N.
många förtroendeuppdrag inom
Uppsala län.

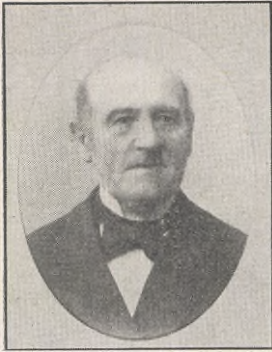

A. STENDAHL.

Konsul Anders Stendahl i Trelle-
borg fyller den 21 mars 60 år. Un-
der många år anlitad kommunalman,
landstingsman, verkst. cir. i Hö-
köpings sockerfabr. A. B. i Skånska
Handelsbankens afdeln. kontor, led.
i styr. för flera större industrier
och järnvägsbolag m. n.

PORTRÄTTGALLERI

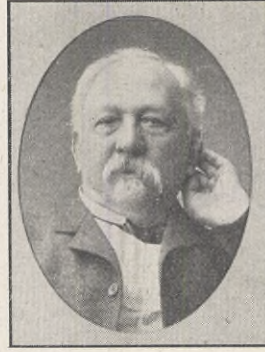
F. U. ASPENGREN. †

F. d. löjtnanten vid Stockholms borgerskaps infanterikår, fabriksör Fredrik Ulrik Aspengren afled i Stockholm den 10 mars 92 år gammal. Högfrimurare, jubelkommendör i Timmermansorden och P. B.-sällskapet. Led af "1816 års män". Innehade på sin tid en hel del kommunala uppdrag.

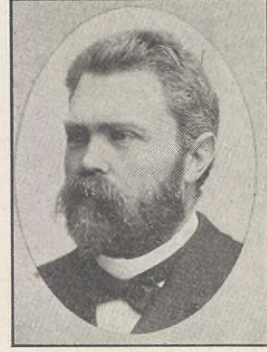
J. UTTKE. †

Förre syslomanen Johannes Uttke afled i Nyköping den 6 mars 71 år gammal. Mångårig led af stadsfullmäktige, d ätselkommaren, fattigvårdsstyrelsen samt kyrko- och skolorädet.

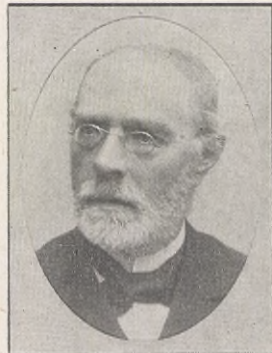
J. O. P. NORDSTRÖM. †

F. d. stadsläkaren i Halmstad med lic. Johan Olof Peter Nordström afled därstädes den 11 mars. Född 38, stud.-ex. 57, med lic 70, 2:de bataljonsläkare vid Älfsborgs reg. 71-73, f. stadsläkare i Halmstad 97, afsked 07. Led. af stadsfullmäktige, landstingsman, v. ordt. i landstinget sedan 99, m. m.

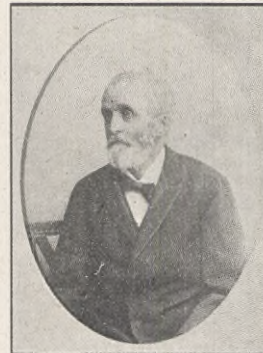
K. G. LENNANDER. †

I Uppsala afled den 15 mars professorn i kirurgi vid därvarande universitet, med doktor Karl Gustaf Lennander 59 år gammal. Hellsidesporträtt jämte utförlig biografi återfinnes i ärg. VIII: 35.

H. F. HULT. †

F. d. rektorn fil. dr. Hans Ferdinand Hult afled i Halmstad den 3 mars. Född 28, stud.-ex. 48, fil. dr. 63, lektor i Stockholm 64, rektor vid Beskowska skolan i Stockh 67-71, rektor vid Halmst h. allm. lärov. 71-99, vid h. flicksk. därst. 75-01. Utg. af Pedagogisk Tidskr. 70-90. Hedersled. af Göteborgsk. nation i Lund och Uppsala.

O. F. BRUMMER. †

Borgmästare Otto Fredrik Brummer afled i Falköping den 7 mars. Född 36, stud.-ex. 54, rådmän och magistratssekreterare i Falköping 64, borgmästare sedan 71. Mångårig ordf. i Skaraborgs Läns Enskilda Bank i Falköping. Landstingsman.

G. T. CARPELAN. †

Innehafvaren af apoteket Kronan i Linköping, Thore Carpelan, a led den 27 febr. Född 49, assistent vid Farmaceutiska institutet 75-80, lärare vid veterinärinrättningen i Skara 82-89, inneh. apoteket i Tranås 94, och apoteket Kronan i Linköping sedan 04.

A. W. LINDHOLM. †

Disponenten för Seflle Ångvarms- & Sägverks A. B. August Wilhelm Lindholm afled i Göteborg den 1 mars, 54 år gammal. Innehade inom det kommunala lifvet flera förtroendeuppdrag.

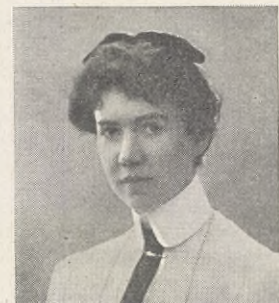
H. 8. D. LITTERÄRA FEBRUARI-TÄFLAN

har, liksom fallet var vid januari-täflan, resulterat i att massor af röstsedlar sändts oss från läsare landet rundt. Resultatet visade sig vara att de flesta rösterna afgifvits på "När elden sprakar på härden" af H-dur, inf. i nr 20, som sålunda erhöLL förf.-priset, 40 kr.

1:ste röstande var A. Åsberg, Borås	Kr. 25:—
2:dre " " signaturen Stina Lill, Göteborg ...	" 15:—
3:dje " " R. Bergelin, Lund	" 10:—
4:de " " Å. Lindeberg, Mölnbacka	" 5:—
5:te " " A. Jacobson, Göteborg	" 5:—

Närmast i röstetal kommo bland berättelserna "Nödår" af Henrik Ullman, "Naturens spegel" af Gurlu Hertzmann-Ericsson, "På förbjudna vägar" af E. H. Äfven samtliga öfriga berättelser som varit under februari införda ha eröfrat större eller mindre antal röster.

Förslagstäflan: Priset för febr. — 25 kr. — tillföll David Åbom, Bjärka.

Stina Lill

Foto. Hagman Landskrona
(sign. H-dur), som eröfrat priset denna månad och hvars penna icke är obekant för H. 8. D:s läsare.

(Forts. fr. sid. 397.)

att han icke är simkunnig. Därpå försvinner han. Under tiden har den röda räddningsbåten nått fram. Den nödställda flickan fiskas upp, och en doska för henne snart till hennes varma, bonade hem på Östermalm, där moderliga omsorger vänta.

Och människorna på kajen skingras. En del står dock ännu kvar och tittar utåt vattnet, som nyss tagit en af samhällets vanlottade som rof.

Det var dock en underlig gubbe! Hur kunde en sådan där förfallen varelse kasta sig i vattnet för att rädda en människa, när han inte själf kunde simma!

Den röda båten draggar efter honom, men förgäves. Gubben är och förblir borta.

Ingen vet hvem han är och aldrig får man veta det. En trasig rock och en brännvinsbutelj är allt, som han lämnade efter sig i lifvet.

En dag skall väl sjön ge honom åter, och den döda kroppen skall föras till bårhuset. Men hvem skall där känna igen honom bland de många förolyckade, som dagligdags hamna där och af hvilka de flesta införlifvas med moder Jorden utan att ha kunnat blifva identifierade?

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

X

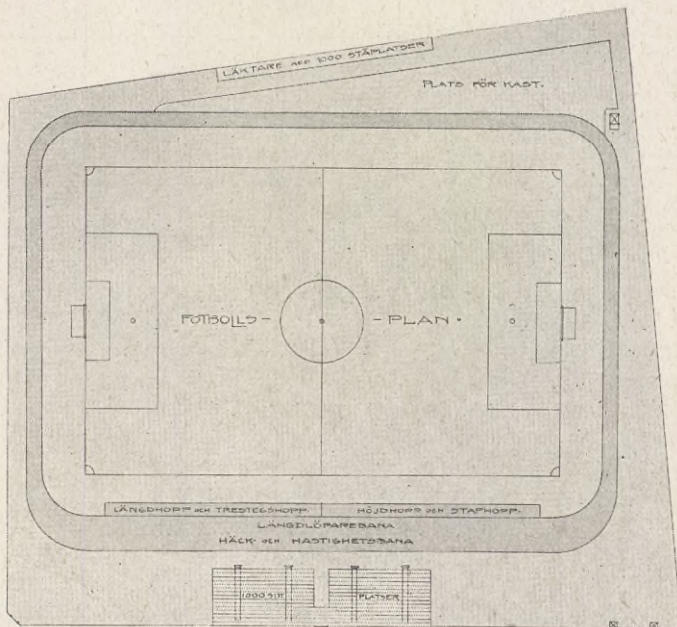
KLICK: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Sthlm—Öbg.

För den bekanta författarinnan fru Laura Fitinghoff hölls den 14 mars fest på Skansen till firande af fru F:s nämnda dag inträffade 60-åriga födelsedag. Ett guldur med kädia jämte en påningsomma öfverlämnades därvid åt författarinnan. Omkring 100 personer närvaro, och ett 100-tal telegram ingingo.

De å vår foto. bakom fru F (X) synliga stående 5 damerna äro arrangörerna: (fr. v.) fröken Hulda Huitfeldt, doktorinnan Elvira Kruse, fru Julie Stedt, fröken Helga Blomstedt, fru Gerd Nordling.

*

Göteborgs nya idrottsplats. Efter många års energiskt arbete har det nu lyckats Örgryte Idrotts sällskap att förvärfva åt sig och Göteborgs samhälle en värdig idrottsplats. Upplåten af Göteborgs stad, är den belägen vid Korsvägen. Arbetet på anläggningarne är redan påbörjad. Platsen kommer att inrymma Sveriges första fullt förstklassiga fotbollsplan (af gräs, 110 X 70 m.) Dessutom komma att på platsen anläggas särskilda banor för olika idrotter. Ett omfattande dräneringssystem skall hålla planen i fullgodt skick i alla väder. En särskild stor nyhet blir löpbanan af kolstybb. För åskådarna kommer att sörjas på bästa sätt. Stora läktare skola resas å ömse sidor. Platsen skall vara färdig i början af aug.

GÖTEBORGS NYA IDROTTSPLATS.

KLICK: Bengt Silfverparre

IX ÅRG. 25^E HÅFTET INNEHÅLLER:

Emanuel Swedenborg — Handarbetets vänner utställa. — Svenskt inlägg i flygteknikens utveckling. — Ny svensk dramatik. — Snöstormen och dess härjningar. — Nya frimärken och gamla. — Svenskarna i Amerika. — Edmondo de Amicis. † — Landstormen på stridsöfningar. — Backtåflan vid Fiskartorpet. — »Trashanken» af Wilhelm Hagqvist. — Nyvald akademiledamot. — Ett skådespelarjubileum. — Veckans porträttgalleri. — H. 8 D. litterära februari-tåflan. — Svenska bilder.